

prof. dr hab. Teresa Dukiet-Nagórska
emerytowany profesor UŚ

Recenzja

pracy doktorskiej mgr. Marcina Harasimowicza

pt. „Nowy model kary łącznej – wybrane zagadnienia materialnoprawne”

I. Wybór tematu

Podjęcie w dysertacji problematyki kary łącznej zasługuje na pełną aprobatę z kilku powodów. Po pierwsze, nadal stanowi wyzwanie dla karnistów wypracowanie właściwej reakcji na wielokrotność czynów (także zachowań w rozumieniu art. 12 kodeksu karnego) jednorodnych lub różnorodnych, podejmowanych w mniejszym bądź większym, dystansie czasowym, przy określonym nastawieniu podmiotowym. Po wtóre, ze względu na częstotliwość zmian stanu prawa w uregulowaniach z tego zakresu. Po trzecie, z uwagi na stan doktryny i orzecznictwa, który w tej materii cechuje się, daleko idącym, brakiem jednolitości w kwestiach zasadniczych.

Ubolewać jednakże trzeba, że autor postanowił omówić jedynie wybrane problemy materialnoprawne, jako że przedstawienie modelu wymaga ujęcia kompleksowego. Autor na s. 6 pisze: „Celem rozprawy jest dogmatyczna analiza regulacji Rozdziału IX k.k., jak również w niezbędnym zakresie, przepisów Rozdziału 60 k.p.k. oraz regulacji dotyczących pozostałych mechanizmów redukcyjnych funkcjonujących na gruncie polskiego systemu powszechnego prawa karnego”. Tak określony obszar badawczy nakazuje rezygnację z wygodnej formuły „wybranych problemów”.

II. Treść rozprawy

Autor jako przedmiotem rozprawy uczynił „model” kary łącznej. Jest to zamierzenie zasługujące na pełną aprobatę, nie tylko z uwagi na aspekt prawnodogmatyczny, ale także

